

A
HÉT

OLIMPIAI
BAJNOKA:

Önköltségen nyert bajnokság

Július 1-én nyert olimpiai bajnokságot egy fiatal magyar egyetemista, Prokopp Sándor. Vagyis ezen a héten. Csak éppen a naptárt kell visszafordítani — 60 évvel. Prokopp Sándor ugyanis az 1912. évi stockholmi olimpián nyert aranyérmeket, nem mindennapi körülmények között.

Prokopp Sándor egyetemi hallgató, a BEAC versenyzője, csapnivalóan lőtt az esztergomi próba-versenyen. Balul sikerült hazai szereplésével olimpiai indulásának második lehetőségét „puskázta” el. Négy esztendővel korábban már tagja volt a Londonba készülő olimpiai csapatnak, de akkor versenyzőtársával, Velez Bélával együtt lekészte a lőtérre induló vonatot. Talán ez a négy esztendővel korábbi eset készítette az akkori vezetőket arra, hogy Hammersberg Béla lemondása után Prokopp válogatásához csak úgy járultak hozzá, ha a „megbízhatatlan” fiú kifizeti részvételi költségeinek a felét. A fiatal lövész fizött magában és előteremtette a részvételét biztosító összeget, viszont emiatt a csapat trefamestereinek állandó céltáblája lett. Csak akkor változott meg a helyzet, amikor megnyerte a versenyt; erre a csapat vezetői is „nagyvonalúak” lettek és — visszaadták neki az „önköltség”-et. Igaz, hogy ebben nemcsak Prokopp nagyszerű győzelme játszott közre, hanem a többiek „gyengélkedése” is. Atléták, birkózók, labdarúgók egymásután szenvedtek vereséget, így azután Prokopp nem várt győzelme helyre billentette a csapat „lelki” egyenlőtlenségét.

Egy, az olimpián ma már nem szereplő versenyszámban — a hadipuska 300 méteres versenyében — lett Prokopp Sándor olimpiai bajnok.

Az előzetes értesülések szerint a verseny résztvevői tetszés szerinti hadipuskával lőhettek. Csak a verseny kezdetén derült ki, hogy minden versenyző csak saját országa hadifegyverével lőhet, és azon semmi változtatást nem eszközölhet. Szerencsére Prokopp nem volt gazdag ember, így nem érte váratlanul e közlés, és a megszokott 95 mintájú Mannlicher fegyverével vehetett részt a versenyen.

Ebben a versenyszámban kétfajta táblára lőttek a versenyzők. Az egyik 170×140 centiméter nagyságú, öt körre osztott, a belső kör nagysága ötven centiméter átmérőjű volt, a másik 90×50 centiméter nagyságú, szintén öt körre osztva.

A nagyobb céltáblára tíz lövést kellett a versenyzőknek háromperces időközönként leadniuk. Ebből négyet fekvő, négyet térdelve és kettőt állva. A kisebbik céltáblára ugyancsak tíz lövést kellett a versenyzőknek leadniuk időközönként nélkül, ötöt fekvő és ötöt térdelve. Az elérhető legnagyobb pontszám pedig 100 kör volt.

A verseny hallatlanul izgalmas volt. A lőállásokat országoként hármassával sorolták, Prokopp a tizenhármas lőállást húzta. A másnak talán babonából „szerencsétlen” tizenhármas szám öt nem zavarta, sőt, mint a verseny során bebizonyosodott, nem a lőállások számán múltott a győzelem. A svéd Romander első tíz lövése tel-

találat volt. Prokopp ebben a sorozatban nyolc ötöst, egy négyest és egy hármast, összesen 47 kört ért el. A második sorozat első három leadott lövése mindkét versenyzőnek telitalálat volt. Az utolsó két lövést a svéd versenyző elrontotta, Prokopp pedig mindkétszer a tábla közepébe talált. Kilencvenhét körös összteljesítményével olimpiai bajnok lett.

A stockholmi olimpia bajnoka hosszú versenyzői pályafutása alatt egyetlen magyar bajnoki címet sem tudott elnyerni. Volt főiskolai bajnok és számtalan más rangos versenyen első — csak magyar bajnok nem.

Szakíróként munkatársa volt a Sport-hírlapnak és részt vett az 1928-ban megjelent „A sport enciklopédiája” című kiadvány szerkesztésében, és ő írta annak célzó fejezetét. Szervező munkásságához a sportág számos sikere fűződik.

Soha nem távolodott el kedvenc sportjától, amelyet még gyermekkorában szeretett meg. Anyai ágon rokona volt a XIX. század első felében hírnevet szerzett mesterlövésznek, a linzi Berkónak. Hosszabb-rövidebb ideig szövetségi tisztségeket is betöltött, és amolyan szövetségi kapitányféle is volt.

Idős korában is látogatta a lőtereket, főleg a Marciányi-téren érezte magát „otthon”. Hammerl László tokiói győzelme, amely Prokopp stockholmi győzelméhez hasonló körülmények között született, életének egyik kedves emléke lett. Hiszen tanúja volt az egyik legnagyobb magyar puskás versenyző kezdő lépéseinek, csakúgy, mint világraszóló sikerének.